

«هوالحكيم»

عنوان:

دين واحد در شرايع متعدد

دکتر باقر پورکاشانی

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْيَاسِرِ الْمَوْلَانِ

『@SERATEHAGHI』

اگر چنانچه دین واحد باشد راهها واحد باشد، چرا در قرآن در بعضی جاها آورده که نه ما قرار دادیم برای شما منهاج، راههای مختلفی، شرایع مختلفی؟! این جمعش با دین واحد، یعنی الدین عند الله الإسلام چیه؟! دقت بفرمائید! شریعت به همون دستورات عملی که منحصر به انبیای خاصی بودن که دارای شریعت بودن، مربوط به اونهاست؛ و خداوند متعال به اقتضای زمان و اون افرادی که بودن، در شریعت تغییراتی داده. مثلاً این نمازی که ما الآن داریم می‌خونیم، در شریعت‌های قبلی در دین حضرت موسی فرض کنیم که اینها نمازشون نماز دو رکعتی بوده، نماز سه رکعتی نداشتیم. یک تفاوت‌هایی در احکام بوده، که البته اصول و کلیات احکام هم باز هم یکسان هست، در جزئیاتش تفاوت‌هایی بوده؛ به این می‌گن شریعت، به این می‌گن همون روش عملی و منهاج عملی که هست. تفاوت در این بوده. اما این دلیل نمی‌شه که در دین با هم‌دیگه تفاوت داشتن! دین اینها واحد بوده!

یعنی همون خدایی که حضرت ابراهیم مشخص می‌کرده، با خدایی که خاتم انبیاء مشخص کرده، همون خداست! تفاوت در معرفی خدا نداشتن!

در مسائل هستی‌شناسی، تبیین هستی‌شناسی، با هم‌دیگه تفاوت نداشتن! یک مطلب رو ارائه می‌دادن به مردم امت خودشون. اما خب شریعت‌ها مختلف بوده احکام عملی مختلف بوده بله! او هم رو حکمت بوده!

دقت بفرمائید یک آیه رو من خونده باشم؛ در سوره مبارکه‌ی مائده آیه‌ی ۴۸:

﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَ مِنْهَا جَا...﴾ برای هر کدام از شما امت‌ها، شریعت و برنامه‌ی روشنی قرار دادیم. پس شریعت، واحد نبوده!